

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೆ - ಇಂಗೂ-ಹೊರಗೂ ಸ್ವಷ್ಟಿವಾಗಿರಿ, ಈಗ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಕೆಟ್ಟಹವ್ಯಾಸವೆ ಇರಬಾರದು”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಬ್ರಾಹ್ಮಣಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹೊಳ್ಳಲು ಯಾವ-ಯಾವ ಧಾರಣೆಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ?

ಉತ್ತರ: 1. ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾದಮೇಲೆ ಇಂತಹ ಯಾವುದೇ ಕರುಚ ಮಾಡಬಾರದು, ಯಾವುದರಿಂದ ನೂರುಪಟ್ಟು ಶಿಕ್ಷಿಯನ್ನನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 2. ಯಾವ ತಂದೆಯು ಅತಿಮಧುರನಾಗಿದ್ದರೋ, ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ತಮ್ಮಸಮಾನ ಮಧುರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾಯಿಂದ ಅನ್ಯರಿಗೆ ದುಃಖವಾಗುವಂತಹ ಕರಿಣ ಮಾತುಗಳು ಬರಬಾರದು. 3. ದುಃಖತ್ವ-ಸುಖತ್ವನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ದುಃಖವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮನಸ್ಸಾ-ವಾಚಾ-ಕರುಚಣಾ ಸುಖ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. 4. ಸ್ತುತಿ-ಸಿಂದೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನರಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಓಂಶಾಂತಿ. ಸದ್ಗುರುವಾರವನ್ನು ವೃಕ್ಷಪತಿ ದಿನವೆಂದೂ ಸಹ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ವೃಕ್ಷಪತಿ ದಿನ ಅಥಾದತ್ವ ತಂದೆಯ ದಿನ. ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನದಂದು ಅಂಥಕಾರರಾತ್ರಿಯು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ದಿನವು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ, ಜಂದ್ರಮನ ಉದಯವಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇತ್ತೀಂಜಗೆ ಯಾರದೇ ಶ್ರಾದ್ಧ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ತಿಸ್ಸಿಸಿ-ಹುಡಿಸಿ ಪೂರ್ಣಮಾಡುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ಅವರು ಹನನ್ನೂ ಬಯಸಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ದಿನದಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಹೋದರೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ರಾತ್ರಿಯಕಡೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾದರೂ ಏನಿದೆ? ಮೂಲಕಾಯಿದೆಯನೆಂದರೆ- 12 ತಿಂಗಳನ ಸಮಯವು ಯಾವಾಗ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಅವರಿಗೆ ತಿಸ್ಸಿಸಿ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಅಂಥಕಾರರಾತ್ರಿಯಲ್ಲ ಕರೆಯುವುದೇಕೆ? ಆದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಈಗಲೂ ಅದೇ ನಡೆದುಬರುತ್ತಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದು ಹದ್ದಿನ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಬೇಂಹದ್ದಿನ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ಬರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅಂಥಕಾರವು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಸತ್ಯಯಿಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶವೇ ಪ್ರಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಹಿತ್ಯಪಕ್ಷ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಬೇಂಹದ್ದಿನ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮನ ರಾತ್ರಿ ಸೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ರಾತ್ರಿಯು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದಿನವು ಬಂದುಜಡುತ್ತದೆ ನಂತರ ಯಾರೂ ಹಿತ್ಯಗಳಿಗೆ ತಿಸ್ಸಿನುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲ ಯಾರೂ ನಾಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಯರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಅನೇಕಪ್ರಕಾರದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಈಗ ಒಂದುರಾಜ್ಯ, ಒಂದುರಾಷ್ಟ್ರವಾಗೆ ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾ! ಸತ್ಯಯಿಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಜ್ಯ, ಒಂದೇ ರೀತಿ-ಸಿಂಹಿತ್ವ ಅದನ್ನು ತಂದೆಯೇ ಒಂದು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಬಹಕ ಮಧುರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ದುಃಖದ ಮಾತು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದೂ ಕರಿಣವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಪಾಪ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಯಾರೆಷ್ಟು ಪುರುಷಾಂತರ ಮಾಡುವರೋ ಅಷ್ಟು ನಂಬರ್ವಾರ್ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲ ಯಾರೂ ಕಳ್ಳತನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಗೂ-ಹೊರಗೂ ಸ್ವಷ್ಟಿತೆಯರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ಒಂಗೂಂದು-ಹೊರಗೂಂದು ಇರುತ್ತಾರೆ, ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ ನಷ್ಟವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ರಾವಣರಾಜ್ಯದ ಕೆಟ್ಟಿಂಜಲತೆಯಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಈಗ ಅದನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೆಂದೂ ಕೆಟ್ಟಹವ್ಯಾಸಗಳು ಒಂದೆನಲ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸಮಯ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಯೋಂಗದಲ್ಲಿರುತ್ತೇರೋ ಅಷ್ಟು ಕಳೆಯುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣಿ-ಹೆಣ್ಣಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರಿ- ನಾನು ಯೋಂಗದಲ್ಲಿರುತ್ತೇನೇಯೇ? ಯಾವುದೇ ಪಾಪಕರು ಮಾಡುತ್ತೇನೇಯೇ? ಸ್ವಯಂ ಕಹಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅನ್ಯರನ್ನು ಮಧುರರನ್ನಾಗಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡುವರು? ಅಂತಹವರು ಇಲ್ಲ ಬಹಬೀಗನೆ

ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಬಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಜ್ಜಿಡಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲಾಸನುಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕರಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಿರಿ. ಪದವಿಯೂ ಭ್ರಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಸ್ವಯಂ ಭಗವಂತನೇ ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ಮೂರ್ಚಿತ, ಅಹಿಂಸಾ ಪರಮೋಧಮಿಂಗಳಿಂದು ದೇವತೆಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂಸೆಯು ಎರಡು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಾಮಕಣಾರಿಯ ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತರ್ದುಃಖವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಎರಡನೆಯುದು- ಮತ್ತೆ ಕ್ರೋಧದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ದುಃಖಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೀ, ಮನಸ್ಸಾ-ವಾಚಾ-ಕರ್ಮಣಾ ಇಂತಹ ಯಾವುದೇ ಕರ್ಮ ಮಾಡಬಾರದು, ಯಾರಿಗೂ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ನೀವು ದುಃಖತ್ವ-ಸುಖತ್ವನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೀರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ಸುಖ ಕೊಡುವುದು ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಇದೇ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾಡಿರುವ ಕರ್ಮಗಳ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವು ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದರಿಂದ ಅಧಿಕಾಪವು ಕಳೆಯುತ್ತದೆ ಅದರೆ ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಿಂದ ಮಾಡಿರುವ ಪಾಪಕರ್ಮವು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಹಳಷಿಂಧು ಬಂದಿದ್ದಿಲ್ಲವೇ. ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಪವಾಗುವಂತಹ ಯಾವುದೇ ಕರ್ಮ ಮಾಡಬಾರದು ಮತ್ತು ಯೋಗಬಲದಿಂದ ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳ ಪಾಪಕರ್ಮವನ್ನು ಭಸ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಪಾಪಕರ್ಮ ಮಾಡಬಾರದು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗದೇ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವರು ಬಾಪೋದಾದಾ ಅಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ. ಆಸ್ತಿಯು ನಿಮಗೆ ಶಿವತಂದೆಯಿಂದ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಇವರಿಂದಲ್ಲ. ಇವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಹನೂ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ಕೇವಲ ರಥವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇವರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಹನೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ರಥಕ್ಕೂ ಗಾಯನವಾಗುತ್ತದೆ. ಹುಸೇನನ ರಥವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಕುದುರೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಶೃಂಗರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇದಂತೂ ಹತಿತ ತನುವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ಇದೂ ಸಹ ಈಗ ಶೃಂಗರಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಪುರುಷಾಧಿಕಾರಿ ಶೃಂಗರಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯೇನು ಇವರಿಗೆ ದಯಿ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತಂದೆಯು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ- ಬಾಡಿಗೆಯಂತೂ ಸಿಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ ಎಂದು. ಆದರೆ ನೀವು ಹೇಗೆ ಪುರುಷಾಧಿಕಾರಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇವರೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ತಂದೆಯು ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಲಾಲನೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೇವಲ ತಂದೆಯು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರಷ್ಟೇ. ಅತ್ಯವಿಶೇಷ ಯೋಗಬಲದಿಂದಲೇ ಸತ್ಯಾಪ್ತಧಾನವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಯೋಗವಿರುವುದೋ ಅಷ್ಟು ಪಾವನರಾಗುತ್ತಿರಿ ಮತ್ತೆ ಅನ್ಯರನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ- ಯಾರು ಒಳೆತ್ತುಕೊಂಡಿದೆ ನಿರ್ವಿಂಜನ್ ಮಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ತಂದೆಯು ಸೇವೆಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಬಹಳ ಮುಧುರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಯಾರೋಂದಿಗೂ ಜಗತ್-ಕಲಹ ಮಾಡಬಾರದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಕಟುವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅನ್ಯರು ಇವರಲ್ಲ ಕ್ರೋಧದ ಭೂತವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸ್ತುತಿ-ಸಿಂದೆಯಲ್ಲ ಸಮಾನವಾಗಿರಬೇಕು, ಅನೇಕರಲ್ಲ ಕ್ರೋಧದ ಭೂತವಿದೆ ಅದರಿಂದ ಅನೇಕರು ಬೇಸರವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರ ಕ್ರೋಧವು ಹೊರಟುಹೊಗಿದೆ ಎಂದಲ್ಲ, ಸಂಪೂರ್ಣರಾಗುವ ಸಮಯವು ಬರುವವರೆಗೂ ನಿಧಾನ-ನಿಧಾನವಾಗಿ ತುಕ್ಕ ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಹೊಗುವುದು. ನನ್ನಲ್ಲ ಕ್ರೋಧವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಕೆಲವರಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚು, ಕೆಲವರಲ್ಲ ಕಡಿಮೆಯಲುತ್ತದೆ. ಕೆಲಕೆಲವರ ಮಾತೇ ಜಗತ್ವಾಡಿದಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಬಹಳ-ಬಹಳ ಮುಧುರಾಗಬೇಕು, ಇಲ್ಲಯೇ ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ಮೂರ್ಚಿತಬೇಕು, ವಿಕಾರವಂತೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ್ದಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ಕ್ರೋಧ ಮಾಡುವುದು, ಸುಳ್ಳ ಹೇಳುವುದು- ಇದೆಲ್ಲವೂ ವಿಕಾರವಾಗಿದೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೀ, ಈಗ ಯಾವುದೇ ವಿಕರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಬಹಳ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುವುದು ಅಲ್ಲಂತೂ ನನ್ನಜೊತೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಧರ್ಮರಾಜನಿರುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಧರ್ಮರಾಜನ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಗಭಂಜ್ಯಲನಲ್ಲಿಯೂ ಶಿಕ್ಷಿಗಳನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕಾಯಿಲೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳದ್ದರೆ ಅದೂ ಸಹ ಕರ್ಮಭೋಗವಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮರಾಜನ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನದೂ ಸಹ ಈಗಲೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈಗಿನದು ಈಗಲೂ ಸಿಗಬಹುದು ಮತ್ತೆ ಗಭಂಜ್ಯಲನಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಗುಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮರಾಜನು ಅಲ್ಲಂತೂ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ. ಇಲ್ಲ ಶರೀರದಿಂದ ನೋವನ್ನನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಇದರಿಂದ ಜಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಪರಮಹಿತ ಪರಮಾತ್ಮೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮರಾಜ ಇಬ್ಬರೂ ಹಾಜರಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲರ ಅಂತಿಮ ಸಮಯವಾಗಿದೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತೀರ್ಥಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೂ ಸಹ ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲ ನಿಗದಿತವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಸಂಪೂರ್ಣರಾಗಬೇಕೆಂದು ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಹಾಪಕರ್ಮ ಮಾಡಬೇಡಿ. ತಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಪೂರ್ಣಪೂರುಷಾಧಿಕ ಮಾಡಬೇಕು, ನಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪಾಂತರದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಲೌಕಿಕ ವಿದ್ಯೆಯಾದರೆ ಒಂದು ಜನ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಓದಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಇದು 21 ಜನ್ಮಗಳ ವಿದ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಅವಿನಾಶಿ ತಂದೆಯು ಅವಿನಾಶಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದರಿಂದ 21 ಜನ್ಮಗಳಾಗಿ ಅವಿನಾಶಿ ಪದವಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯಿಲ್ಲದ 21 ಜನ್ಮಗಳಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ- ಇದು ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ, ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಭಾರತವೊಂದೇ ಇತ್ತು, ಈಗ ಮತ್ತೆ ಈ ಜಕ್ಕವು ಸುತ್ತುವುದು. ಹೊಸಸೃಷ್ಟಿಯು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ ಹಳೆಯಿದರ ವಿನಾಶವಾಗುವುದು. ಪರಮಹಿತ ಪರಮಾತ್ಮನು ಬ್ರಹ್ಮನ ಮೂಲಕ ಬಂದು ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಗಾಯನವಿದೆ, ಬ್ರಹ್ಮಾಣರಂತೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪವಿತ್ರರಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವು. ತಂದೆಯು ಮನೆ-ಮರವನ್ನು ಇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಗೃಹಸ್ಥವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಕರುಲಪುಷ್ಟ ಸಮಾನ ಇರಿ. ಈ ಬಾಹ್ಯದಾದಾ ಎಂಬ ಹೇಸರು ಬಹಳ ಜೆನಾಗಿದೆ, ತಾತನಿಂದ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಅವರು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮನಂತೂ ಪತಿತನಾಗಿದ್ದರಲ್ಲವೇ. ಇವರು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಶ್ರೀಷ್ಟಾಚಾರಿ ಪೂಜ್ಯಮಹಾರಾಜ ಆಗಿದ್ದರು, ಈಗ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಪತಿತನಾಗಿಬಂಧಿಸ್ತಾರು. ಇದು ಇವರ ಅಂತಿಮಜನ್ಮವಾಗಿದೆ, ಈ ಪತಿತಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪಾವನರಾದರೂ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ! ಹಾವನಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಆತ್ಮರು ಬಹುಕಾಲ ಅಗಲಹೋಗಿದ್ದರೆಂದು ಗಾಯನವಿದೆ, ಇದರ ಲೆಕ್ಕವನ್ನೂ ಸಹ ನಿಂತು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಿ, ಯಾರು ಸೂರ್ಯವಂಶಿಯಿರಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರೇ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈಗಂತೂ ಆತ್ಮವು ಶರೀರವನ್ನು ಇಟ್ಟಹೋಯಿತಿಂದರೆ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಮತ್ತೆ ನರಕದಲ್ಲಿ ಕರೆಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾದರೂ ಹಣಿದೆ!! ಮನುಷ್ಯರು ಹನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಾಧು-ಸಂತ ಮೊದಲಾದವರು ಮರಣಹೋಂದುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವರದೂ ಸಹ ತಿಧಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಭೋಗವಸ್ಸಿಡುತ್ತಾರೆ, ಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲ ಜ್ಯೋತಿ ಸಮಾವೇಶವಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಮತ್ತೇಂಕೆ ಭೋಗವಸ್ಸಿಡುತ್ತಾರೆ. ತಿಧಿಯನ್ನು ಹಕ್ಕ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ? ಶರೀರವಂತೂ ಸಮಾಷ್ಟಿಯಾಯಿತು, ಆತ್ಮವು ಹೊರಟುಹೋಯಿತು ಅಂದಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಆತ್ಮವನ್ನು ಕರೆಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನಿದೆ? ಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲ ಅನವಾಗಿಬಂಧಿತು ಅಂದಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಗೆ ಬರಲು ನಾಧ್ಯ? ಅನೇಕಾನೇಕ ಮತಗಳವೇ. ಕೆಲವರು ಈ ರೀತಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಮನುಷ್ಯರು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದರು ಎನ್ನಪುದಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಖಚಿಯನ್ನಾಚರಿಸಬೇಕು ಉಕೆಂದರೆ ಹಾತ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದರು ಅಂದಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಅವರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಇದನ್ನೂ ನಿಂತು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರರು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಸಹೋದರರಿಗೆ ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸಿಗಬೇಕು. ಸರ್ವಾತ್ಮರ ಸದ್ಗತಿದಾತನು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರು ಹಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರು

ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸದ್ಗತಿ ಕೊಡಲು ಹೇಗೆ ನಾಧ್ಯ? ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಒಬ್ಬರೇ ಸರ್ವರ ಸದ್ಗತಿದಾತನ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ, ಅವರೇ ಜ್ಞಾನನಾಗಿರ, ಪತಿತ-ಪಾವನನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆ ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕೆಲಸುತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ರಾವಣರಾಜ್ಯದಿಂದ ಬಿಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕದ್ದಿನ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅರ್ಥಕಲ್ಲು ಬೇಹದ್ದಿನ ರಾತ್ರಿ, ಅರ್ಥಕಲ್ಲು ಬೇಹದ್ದಿನ ದಿನವಾಗಿದೆ, ಇದು ಆಟವಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಮೈಜನದಲ್ಲಿ ನಿಮಂತ್ರಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಶಾಂತಿಯು ಹೇಗೆ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅಲ್ಲ ತಿಖಸಬೀಕು - ಬಂದು ಧರ್ಮ, ಬಂದುಮತವು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ 5000 ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು, ಅಲ್ಲ ಸುಖ-ಶಾಂತಿ ಎಲ್ಲವೂ ಇತ್ತು. ಉಳದೆಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರು ಶಾಂತಿಧಾಮದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲ ಬಂದೇ ಧರ್ಮವಿತ್ತು, ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲ ವೃಕ್ಷಪು ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳವೇ, ಈಗ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳ ವಿನಾಶ ಬಂದು ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದು ತಂದೆಯ ಕರ್ತವ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ನಾನು ಕಲ್ಲು-ಕಲ್ಲುವೂ ಬಂದು ನನ್ನ ಈ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಶಿವತಂದೆಯು ತಿಖಸುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗೇ ರಾಜಧಾನಿಗಾಗಿ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ತಿಖಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಬಹಳ ಜನ್ಮಗಳ ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿಯೂ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆ, ಯಾರು ಪೂರ್ಣ 4 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರ ರಥದಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದು ತಿಖಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವಂತೂ ಇಲ್ಲ. ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದು ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಹೆಸರೇ ಆಗಿದೆ- ದುಃಖತ್ವ ಸುಖತ್ವ. ಸುಖದಲ್ಲ ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ದುಃಖದಲ್ಲ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸುಖ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತಲ್ಪವೆ. ನಾನು ಓದಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ಈಗ ಓದುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಂದೆಯು ತಿಖಸುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಹೋರ ಅಂಥಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ನೀವು ಏನನ್ನೂ ತಿಖದುಕೊಂಡಿರಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ದೋಷಿಯು ಮುಖಗಿದೆ, ಎಷ್ಟೊಂದು ದುಃಖಯಾಗಿದ್ದಾರೆ! ನೀವು ಎಲ್ಲರ ದೋಷಿಯನ್ನು ಹಾರು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಶಾಂತಿಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋರಬುಹೋಗುವರು. ಈ ಮಾತುಗಳು ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿದೆ ಅದು ನಂಬಿರೋವಾರ್. ಯಾರು ಲೈಂಬಾಹಿಸ್ ಆಗಿರುವರೋ ಅವರು ಅನ್ವರಿಗೂ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಖಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಖಸುವುದೇ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಂದೆಯು ಹೇಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇದಂತೂ ಸ್ಥಿರವಾದ ಬುಷಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಗೆ ಬಂದು ಬಹಳ ರಿಪ್ರೇಷ್ ಆಗುತ್ತೀರಿ, ಹೋರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ನಶಿಯೇ ಮಾಯವಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯಿಂದ ಪೂರ್ಣಾಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಇಜ್ಞೆಯನ್ನಿಷ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲ ತಂದೆಯಿಂದ ಸಲಹಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನಕಾಲದಲ್ಲ ತೀರ್ಥಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಕಾಲ್ಪಣಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು, ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಬಸ್ಸು, ರ್ಯಾಲನಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಮಾಯಿಯ ಬಹಳ ಆಡಂಬರವಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಆಡಂಬರವಿತ್ತು ನಂತರ ದ್ವಾಪರದಿಂದ ಇಂದಿಯತ್ತಾ ಹೋಯಿತು ಈಗ ಮತ್ತೆ ಅಂತಿಮದಲ್ಲ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಮಾಯಿಯ ಆಡಂಬರವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲ ನಡೆಯಿರಿ ಎಂದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹೇಳದರೆ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಸುಖವಿದೆ, ಮೋಂಬಾರು ವಿಮಾನ ಎಲ್ಲವೂ ಇದೆ. ನಮಗಾರಿ ಸ್ವರ್ಗವು ಇಲ್ಲಯೇ ಇದೆ. ಹಣ, ಅಂತಸ್ತು ಆಭರಣ ಎಲ್ಲವೂ ಇದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕ್ರಿ-ನಾರಾಯಣರಿಗೂ ಅಭರಣಗಳದೆಯಲ್ಲವೆ. ನಾವು ಧರಿಸಬಲ್ಲಿಪು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೂದರೂ ತಿಖಸಿ ಆದರೆ ವಿಷವೇ ನೆನಪಿಯತ್ತದೆ, ವಿಷವಿಲ್ಲದೆ (ವಿಕಾರ) ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಖಸುತ್ತಾರೆ- ನೀವು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಹಾಲಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾವನರಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಪತಿತ-ಪಾವನ ಬಸ್ಸಿ ಎಂದು ನನ್ನನು ಕರೆಯುವುದಾದರೂ ಏಕೆ? ನೆನಪಿಡಿ, ಈಗ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಹಾಲಸಿದ್ದರೆ ಧರ್ಮರಾಜನ ಮೂಲಕ ಶೀಕ್ಷ ಕೊಡಿಸುವೆನು. ಹೀಗೆ ಹೆದರಿಸಿದರೂ ಸಹ ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳ ವಿಕಾರದಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಭಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಎಷ್ಟೊಂದು ಪರಾಪರಾಪರಿಸುವರು. ಅದರ ಮಾತೇ ಕೇಳಬೇಡಿ. ಪದವಿಯು

ಬ್ರಹ್ಮವಾಗುವುದು, ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಿ ಶೈಂಘರವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಸಂಗದೋಷದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಈ ರೀತಿ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ ಬಮ್ಮೆಲೆ ತಮ್ಮ ಹದವಿಯನ್ನೇ ಕಚೇದುಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ- ಈಗ ವಜ್ರರತ್ನಗಳ ಗಣಿಗಳು ಖಾಲಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಇವು ಮತ್ತೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಗುವವು. ಜಿನ್ನ, ವಜ್ರಗಳ ಹರವತ್ತರಿತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಅಗೆದು ವಜ್ರವನ್ನು ಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆಯೋ ಆಗ ಮೊದಲು ಕಲ್ಲುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಮಾಡಿ ವಜ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ಸಹ ಜ್ಞಾನದ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಮೇಲೆ ಪರಿಸುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ನೀವು ಎಷ್ಟು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಿಜಡುತ್ತಿರಿ! ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಭಾರ್ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯನಾರಿ:-

1. ಈಗ ಅಂತಿಮ ಸಮಯವಾಗಿದೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಯಾವುದೇ ಹಾಪಕಮ್ ಮಾಡಬಾರದು. ತಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣದ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಬಹಳ ಮಧುರರಾಗಬೇಕು, ಕ್ರೋಧವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ತಂದೆಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಇಂಜೆಯನ್ನಿಂಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚೆ-ಹೆಚ್ಚೆಯಲ್ಲ ತಂದೆಯ ಸಲಹೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ದುಃಖತೆ-ಸುಖತೆರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ಸದಾ ಪುಣ್ಯದ ಹಾತೆಯನ್ನು ಜಮಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಮಾಡಿಸುವಂತಹ ಮಾನ್ಯರ್ಥ ಶಿಕ್ಷಕ ಭವ

ನಾವು ಮಾನ್ಯರ್ಥ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಮಾನ್ಯರ್ಥ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ತಂದೆಯ ನೆನಪು ಸ್ವತಹವಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾಡಿಸುವವರ ನೆನಪು ಬರುವುದರಿಂದ ಸ್ವಯಂ ನಿಮಿತ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ- ಈ ಸ್ವಾತಿಯ ಸ್ವತಹವಾಗಿಯೇ ಬಂದುಜಡುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸ್ವಾತಿಯಂತರಲ್ಲ- ನಾವು ಪುಣ್ಯತ್ವರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಪುಣ್ಯದ ಹಾತೆಯನ್ನು ಜಮಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಜಮಾ ಮಾಡಿಸುವುದೇ ವಿಶೇಷವಾದ ಸೆವೆಯಾಗಿದೆ. ಪುಣ್ಯತ್ವನೆಂದಿಗೂ ಒಂದುಪನೇಂಬ್ ಸಹ ಹಾಪದ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನೂ ಮಾಡಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯರ್ಥ ಶಿಕ್ಷಕ ಎಂದರೆ ಸದಾ ಪುಣ್ಯದ ಹಾತೆಯನ್ನು ಜಮಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಮಾಡಿಸುವವರು, ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಆಗುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ತೋತ್ರಗಳ್ನಾ: - ಸಂಘಟನೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವವರು, ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವಯಂನ ಸುರಕ್ಷತೆಯಂಬ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ